

Arrest

nr. 190 114 van 27 juli 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 7 januari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 november 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van dezelfde overheid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. STESSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 september 2011 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 7 november 2013 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) dat deze aanvraag onontvankelijk is.

Het betreft de eerste bestreden beslissing, die op 12 december 2013 aan de verzoeker werd ter kennis gebracht en die is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.09.2011 te Kalmthout werd ingediend door :

G., M. G. L.
nationaliteit: Egypte
geboren te M. op (...)1984
adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene beweert dat hij zich in buitengewone omstandigheden zou bevinden omdat hij alhier een langdurig verblijf in België zou hebben. Hieromtrent dienen wij te stellen dat dit onmogelijk aanvaard kan worden als een buitengewone omstandigheid. Betrokkene beweert alhier sinds 2003 te verblijven. Echter pas op 29.10.2009 maakte betrokkene zich kenbaar aan de Belgische autoriteiten door de indiening van een aanvraag op basis van artikel 9bis en dit bijna 6 jaar na zijn binnenkomst. Betrokkene heeft zich al die tijd bewust genesteld in illegaal verblijf. Bovendien werd hem op 12.07.2010 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Het principe wordt gehanteerd dat betrokkene in eerste instantie de verplichting had om zelf gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene diende alles in het werk te stellen om aan zijn wettelijke verplichting om het land te verlaten te voldoen en bijgevolg diende hij in de eerste plaats zelf alle stappen te ondernemen om rechtstreeks of via een derde land naar zijn herkomstland terug te keren of naar een land waar hij kan verblijven. De bewering dat hij alhier langdurig zou verblijven kan dus onmogelijk aanvaard worden als buitengewone omstandigheid daar betrokkene zelf verantwoordelijk is voor deze situatie.

Verder stelt betrokkene dat hij niet terug kan naar Egypte waar hij zou worden blootgesteld aan racistisch geweld met de eventuele dood tot gevolg. Deze bewering wordt niet gestaafd en kan dan ook niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheid.

Bovendien stelt hij dat hij geen bezittingen nog dichte familie meer zou hebben in het land van herkomst. Ook deze bewering wordt niet gestaafd aan de hand van enig bewijs. Verzoeker dient zijn beweringen te staven met een begin van bewijs terwijl in casu het enkel bij een bewering blijft. Tenslotte haalt betrokkene aan een aanvraag 9ter te hebben ingediend. Hierbij dient te worden opgemerkt dat deze aanvraag op 16.07.2013 negatief werd beoordeeld. Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene dient opgemerkt te worden dat de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid maakt tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze

medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven (RVV Arrest nr. 75.380 van 17.02.2012 en RVV Arrest nr. 80.233 van 26.04.2012).

De aanvraag kan in het land van herkomst gebeuren.

** * **

Gelieve eveneens over te gaan tot intrekking van het ontvangstbewijs dat eventueel aan betrokkene zou zijn afgeleverd."

1.3. Nog op 7 november 2013 beslist de gemachtigde tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit bevel is de tweede bestreden beslissing, die eveneens werd ter kennis gebracht op 12 december 2013 en die is gemotiveerd als volgt:

"Aan de heer, die verklaart te heten:

Naam, voornaam: G., M. G. L.

geboortedatum: (...)1984

geboorteplaats: M.

nationaliteit: Egypte

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Geen geldig paspoort voorzien van een geldig visum"

2. Over de rechtspleging

2.1. Ambtshalve dient te worden opgemerkt dat de door de verzoeker ingediende synthesesmemorie niet voldoet aan de vereisten die door artikel 39/81 van de vreemdelingenwet worden gesteld. Deze bepaling luidt immers als volgt:

"De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen :

- 39/71;

- 39/73, § 1;

- 39/73-1

- 39/74;

- 39/75;

- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/3 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

- 39/77, §1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de nota met opmerkingen wordt, indien de originele nota is ingediend bij aangetekende brief of per bode met ontvangstbewijs, binnen dezelfde termijn een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast noch de in artikel 39/68 bedoelde bijzondere procedureregels, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesmemorie wenst

neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de synthesesemorie en indien de verzoekende partij wordt bijgestaan door een advocaat, wordt binnen de in het vijfde lid bepaalde termijn om een synthesesemorie in te dienen, een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden. De griffie maakt uitdrukkelijk melding van dit voorschrift op de in het derde lid bedoelde kennisgeving.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

2.2. Artikel 39/81, vijfde lid, van de vreemdelingenwet omschrijft de synthesesemorie als een processtuk *“waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*. Het begrip ‘samenvatten’ kan worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen. Het loutere hernemen van de middelen, zonder meer, kan daarentegen niet als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling worden beschouwd (RvS 3 november 2015, nr. 229.005; RvS 30 oktober 2014, nr. 228.975).

Bij de verantwoording van amendement nr. 8 bij het wetsontwerp dat voorafging aan de wet van 31 december 2012 houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie, waarbij de synthesesemorie werd heringevoerd, werd erop gewezen dat *“de meerwaarde van een synthesesemorie [...] meervoudig is omdat het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden, zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten”* (Parl.St. Kamer, 2012-2013, zittingsperiode 53, nr. 2572/002, p. 6).

Uit de in artikel 39/81 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk gestelde vereiste van een samenvatting van de middelen, blijkt aldus dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de synthesesemorie.

Indien een verzoeker wel degelijk wenst te repliceren op de nota van de verwerende partij, kan hij een synthesesemorie indienen en daarin zijn middelen hernemen, al dan niet in verkorte vorm, en aangevuld met de gewenste repliek. Ook indien hij zijn middelen letterlijk herhaalt en ze met een werkelijke repliek aanvult, komt een verzoeker tegemoet aan de bekommernis om hem toe te laten te repliceren op het verweer tegen de middelen die hij wel wenst aan te houden zodat hij de middelen samenvat.

Het komt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) als feitenrechter toe om te oordelen of een middel (voldoende) is samengevat of niet. Het komt de feitenrechter tevens toe om te oordelen of een bepaalde memorie, waarin de middelen integraal worden herhaald, voldoende is aangevuld om te worden beschouwd als een werkelijke repliek op de nota.

Tevens dient te worden benadrukt dat niet is voorzien dat de synthesesemorie kan worden aangewend teneinde de middelen die in het verzoekschrift werden aangevoerd, los van enige repliek op de nota, verder inhoudelijk en feitelijk aan te vullen of er een andere wending aan te geven. Artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet schrijft in tegendeel voor dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesesemorie *“zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”* van de vreemdelingenwet, bepaling waarin onder andere uitdrukkelijk wordt vermeld dat *“geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn”*.

Bijgevolg dient de Raad te onderzoeken of de in de in voorliggende zaak neergelegde synthesesamenvatting een voldoende samenvatting inhoudt en of zij ook derwijze is aangevuld dat zij als een werkelijke repliek op het verweer in de nota met opmerkingen kan worden beschouwd. Dit is uiteraard een feitenkwestie.

2.3. De Raad stelt vast dat in voorliggende zaak de synthesesamenvatting een nagenoeg letterlijke en integrale herneming betreft van de drie middelen zoals uiteengezet in het gedinginleidend verzoekschrift. Enkel bij de uiteenzetting van het eerste en het derde middel werden een aantal wijzingen aangebracht ten opzichte van het inleidend verzoekschrift. Met name heeft de verzoeker bij het eerste middel een louter citaat van de motieven van de thans bestreden beslissing weggelaten, en heeft hij in datzelfde middel een paragraafje toegevoegd stellende *“(d)at overigens uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker koptische christen is en hieraan op geen enkel ogenblik, evenmin in het kader van de asielprocedure, getwijfeld werd”* en brengt hij bij het derde middel de volgende bijkomende uiteenzettingen naar voor: *“Dat bovendien het EHRM in haar arrest dd. 6 juni 2013 oordeelde dat terugkeer van een koptische christen naar Egypte een schending uitmaakt van artikel 3 EVRM! Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid in haar motivering, waarin zij louter stelt dat verzoeker geen begin van bewijs zou leveren, dan ook schromelijk tekort schiet”*. De Raad is van oordeel dat de thans voorliggende synthesesamenvatting, met voornoemde minieme wijzigingen, niet beantwoordt aan de door artikel 39/81 van de vreemdelingenwet vereiste samenvatting van de middelen en dat hierin evenmin een volwaardige, werkelijke repliek op de nota is terug te vinden. Het spreekt voor zich dat het aanvullen van de middelen, geenszins als een samenvatting van deze middelen kan worden beschouwd. Bovendien zijn de aanvullingen niet van aard dat zij niet reeds in het verzoekschrift zouden kunnen zijn uiteengezet, maar gaat het hier wederom om herhalingen van hetgeen reeds eerder (al dan niet in enigszins andere bewoordingen of in een ander middel) was gesteld. Deze aanvullingen kunnen ook op geen enkele wijze in verband worden gebracht met het verweer in de nota met opmerkingen zodat zij ook niet als een daadwerkelijke repliek op deze nota kunnen worden aanzien.

Ter terechtzitting wordt de aanwezige advocaat erop gewezen dat de synthesesamenvatting bevat zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet en dat er evenmin een werkelijke repliek op de nota met opmerkingen in kan worden teruggevonden. De advocaat van de verzoeker stelt hierop dat de neergelegde synthesesamenvatting wel degelijk een samenvattend karakter vertoont omdat er stukken worden weggelaten. Verder meent zij dat een bijkomende ondersteuning van de middelen in het inleidend verzoekschrift toegelaten is.

De Raad wijst er evenwel op dat de stukken die weggelaten werden, het louter citeren van de motieven van eerste bestreden beslissing betreffen. Los van de vraag of een bijkomende feitelijke ondersteuning van een middel al dan niet in strijd is met artikel 39/81, zevende lid *juncto* artikel 39/60 van de vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat het louter weglaten van het citaat van de motieven van een bestreden beslissing, geenszins als een samenvatting van een *“middel”* kan worden beschouwd. Onder *“middel”* in de zin moet immers worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972). Voor het overige dient te worden vastgesteld dat met het betoog omtrent het bijkomend ondersteunen van de middelen, geenszins wordt betwist dat hieruit nog niet blijkt dat de verzoeker in de uiteenzetting van de middelen in de synthesesamenvatting een daadwerkelijke repliek voert op het verweer in de nota met opmerkingen.

De Raad kan bijgevolg slechts concluderen dat geen wetsconforme synthesesamenvatting werd neergelegd.

Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen (RvS 16 september 2014, nr. 228.370; RvS 6 oktober 2014, nr. 228.644).

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juli tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

C. DE GROOTE